

Talan väckt den 14 november 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern**(Mål C-515/14)**

(2015/C 065/28)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: E. Tserepa-Lacombe och D. Martin)*Svarande:* Republiken Cypern**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Cypern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 45 och 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen genom att inte ha avskaffat, med retroaktiv verkan från den 1 maj 2004, kriteriet avseende ålder i artikel 27 i pensionslagen (L. 97(1)97), vilket gör denna artikel oförenlig med nämnda unionsbestämmelser, eftersom den avskräcker arbetstagare från att lämna sitt eget land för att arbeta i en annan medlemsstat, vid en unionsinstitution eller vid en annan internationell organisation och eftersom den inför en skillnad i behandlingen av å ena sidan migrerande arbetstagare, inklusive sådana som är anställda vid en unionsinstitution eller vid en annan internationell organisation, och å andra sidan offentliganställda som endast har arbetat i Cypern, och
- förplikta Republiken Cypern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar att domstolen ska fastställa att Republiken Cypern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 45 och 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen genom att inte ha avskaffat, med retroaktiv verkan från den 1 maj 2004, kriteriet avseende ålder i artikel 27 i pensionslagen (L. 97(1)97), vilket gör denna artikel oförenlig med nämnda unionsbestämmelser, eftersom den avskräcker arbetstagare från att lämna sitt eget land för att arbeta i en annan medlemsstat, vid en unionsinstitution eller vid en annan internationell organisation och eftersom den inför en skillnad i behandlingen av å ena sidan migrerande arbetstagare, inklusive sådana som är anställda vid en unionsinstitution eller vid en annan internationell organisation och å andra sidan offentliganställda som endast har arbetat i Cypern. Den cypriotiska lagstiftningen, särskilt artikel 27 i pensionslagen (L. 97(1)97), inför en skillnad i behandlingen av å ena sidan anställda i den cypriotiska offentliga förvaltningen och å andra sidan offentliganställda som arbetar vid internationella organisationer eller för Europeiska unionen, eftersom endast arbetstagare som uteslutande arbetat i Cypern, vid pensionering från den offentliga förvaltningen, kan åberopa artiklarna 24 och 25 i pensionslagen och bibehålla sina pensionsrättigheter även om de inte uppfyller ålderskriteriet på 45 eller 48 år. Däremot kan arbetstagare som har utnyttjat sin rätt till fri rörlighet inte åberopa dessa artiklar, vilket leder till att de förlorar sina pensionsrättigheter.

Den omtvistade artikeln i pensionslagen utgör dessutom hinder för den fria rörligheten för arbetstagare, eftersom den fråntar dessa möjligheten att lägga samman alla inbetalningsperioder och inte garanterar karriärens enhetlighet för migrerande arbetstagare avseende pensionen. Tillämpningen av denna lag leder till att en anställd som frivilligt lämnar Cyperns offentliga förvaltning för att arbeta i internationella organisationer i en annan medlemsstat och som inte uppfyller ålderskriteriet på 45 eller 48 år endast erhåller likvidationen och förlorar sina pensionsrättigheter enligt artikel 27.1 b i pensionslagen även om denne uppfyllt minimikravet på fem års inbetalningar.

Dessutom innehåller inte lag (L. 31(I)/2012), som endast rör överföring av pensionsrättigheter från och till Europeiska unionens pensionssystem, någon föreskrift om pensionsrättigheter för offentliganställda som lämnar Cyperns offentliga förvaltning för att arbeta för Europeiska unionen och slutligen beslutar sig för att inte överföra pensionsrättigheterna enligt artikel 11 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens anställda. Dessa offentliganställda förlorar sina pensionsrättigheter för det fall de frivilligt lämnar den offentliga förvaltningen och inte uppfyller ålderskriteriet.

För övrigt tillämpas 2011 års lag om pensioner för statsanställda och offentliganställda, inklusive kommunalanställda (bestämmelser med allmän räckvidd) (L. 113(I)2011) endast på nyanställda tjänstemän som tillträder sin tjänst från den 1 oktober 2011, vid vilken tidpunkt denna lag trädde i kraft. Detta innebär att ålderskriteriet fortsätter att tillämpas på alla som omfattas av pensionslagen (L.97(I)1997).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 19 november 2014 – Sparkasse Allgäu mot Finanzamt Kempten

(Mål C-522/14)

(2015/C 065/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sparkasse Allgäu

Motpart: Finanzamt Kempten

Tolkningsfråga

Utgör etableringsfriheten (artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tidigare artikel 43 [i fördraget om upprättandet] av Europeiska gemenskapen) hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, enligt vilken ett kreditinstitut med säte inom landet när en arvlätare med hemvist i landet avlider också ska göra anmälan till det skattekontor inom landet som har ansvar för uttag av arvsskatt beträffande den avlidnes tillgångar som förvaras eller förvaltas vid kreditinstitutets osjälvständiga filial i en annan medlemsstat, om det inte finns någon jämförbar anmälningskyldighet i den andra medlemsstaten och kreditinstitutet där omfattas av banksekretess under straffansvar?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 24 november 2014 – YARA Brunsbüttel GmbH mot Hauptzollamt Itzehoe

(Mål C-529/14)

(2015/C 065/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: YARA Brunsbüttel GmbH

Motpart: Hauptzollamt Itzehoe

Tolkningsfrågor

1) Utgör artikel 1 i direktiv 2003/96/EG⁽¹⁾ hinder mot en nationell skattebefrielse för sådana energiprodukter som används för värmefrånluftbehandling, eller ska direktivet enligt artikel 2.4 b andra strecksatsen i direktiv 2003/96/EG inte tillämpas på dessa energiprodukter, eftersom användningen för värmefrånluftbehandling äger rum för andra ändamål än som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning och det således är frågan om dubbel användning av energiprodukter i den mening som avses i nämnda bestämmelse?